

Det förstörde allt (Trasdockan)

Hon kom hem och hennes pappa mötte, de var egentligen inte pappa men hon kallade honom det. Pappa var den trygghet hon hade i livet. Mamma var borta med lillebror som han var riktig pappa åt. Och hon såg att han vart glad när hon kom, han såg att hon frös så han tappade upp ett bad. Hon behövde aldrig låsa och gjorde det inte nu heller, men dörren var väl stängd så....

Men så när hon hade håret fullt av shampo kom han in, hon vet inte riktigt när han kom in, och hur mycket han såg. Hennes 12 åriga bröst var välutvecklade, de visste hon och killarna anmärkte gärna det, och de försökte "ta på dom". Men det var inga större problem hon kunde hantera det, men när pappa kom in mitt under hennes bad, så är det inte hanterbart.

Hon sköljde ur och kände hur det kom mer vatten över henne, han hade tagit en plastbalja modell mindre och tog vatten och hällde. Han hjälpte till att skölja, och "råkade" ta i hennes bröst gång på gång... så sa han åt henne att stå upp.

Han tog en handduk och torkade hennes kropp, han torkade vissa delar mer noga, hennes bröst gnuggade han rena, hennes sköte likaså. Hon stod där bara, apatisk, var det hennes pappa som gjorde detta? Han fick sitt fria finger in mellan hennes ben, kände och utforskade, rädslan för vad som kunde hända, fick henne att kissa på sej....

Han blev full med kiss på handen, han ryckte till, sen såg han upp på hennes rädda ansikte, såg ner på handen och vattnet. Sen log han ett osäkert leende, och sa "jag visste väl att du skulle gilla det"... men han gick ut.

Han var inte hennes pappa längre, efter det, han ville köpa henne men, de gick inte, det var pengar, det var godis, presenter och en massa annat, men han blev aldrig mer hennes pappa. Än idag låser hon alltid om sig när hon badar, hon kan inte bada med den man hon älskar, hon kan inte förklara för honom, hon kan inte, komma över det.

En till synes "relativt liten händelse", förstörde så mycket, morfar får aldrig vara ensam med hennes barn, vilket gör mormor arg, men va fan, de ska inte råka ut för samma sak.... Men det känns hårt att inte kunna förklara, inte kunna berätta... det är det värsta kanske, ingen förstår för ingen vet, utom han och hon....

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LassO med Poeter.se id #18104 innehar upphovsrätten